

Moció d'En Comú Podem, de Junts i d'Esquerra Republicana en rebuig a la concentració bancària i per uns serveis bancaris públics

Som davant d'una nova situació que podria desencadenar un nou procés de concentració i centralització bancària, la qual cosa intensificaria la ja feble competència entre entitats de crèdit, incloent-hi els bancs, i afectaria negativament el sistema financer estatal.

Aquesta manca de competència provoca que la ciutadania tingui cada cop menys opcions per accedir a una hipoteca o a un crèdit, i, per tant, menys capacitat per obtenir aquests recursos en condicions equitatives.

Això ha fet possible situacions d'abús de posició de mercat que moltes entitats de crèdit, inclosos els bancs, exerceixen sobre la població en general, agreujant els problemes socials ja existents en el sistema, com ara l'accés a l'habitatge o als crèdits necessaris per a les pimes, o l'increment de les comissions bancàries.

A més, les conseqüències d'aquests processos de fusions i absorcions no es limiten només a aquests abusos. L'exemple més recent el trobem després de la crisi econòmica i financera del 2008, que va provocar una forta destrucció del teixit financer tant al nostre país com a la resta de l'Estat. Això va generar efectes que van traspassar l'economia financera i van impactar l'economia real, afectant famílies i el teixit productiu.

A banda cal recordar que la crisi financera de 2008 va portar una elevada inversió per part de l'Estat per a reestructurar la banca i assegurar la liquiditat de les entitats bancàries i el sistema financer de l'Estat en el seu conjunt. Van arribar més de 64.000 milions d'euros, provinents en gran part a través del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) i pel Fons de Garantia de Dipòsits (FGD) amb el que es van sanejar els balanços de les entitats bancàries, concentrant els seus actius més tòxics en la SAREB. Un rescat bancari que en realitat es va convertir en un xec en blanc que eximia les responsabilitats dels que juntament amb els òrgans públics reguladors i supervisors van ser també responsables de la crisi, mentre no es feia res per a reparar les conseqüències d'aquell frau financer. Encara esperem un retorn social del rescat bancari per garantir, entre d'altres, l'accés a l'habitatge.

La reducció de sucursals bancàries ha estat dràstica en els últims anys. Des del 2008, Catalunya ha vist tancar 5.256 oficines, una disminució del 64%, deixant moltes àrees, especialment les rurals, sense accés directe a serveis financers patint risc d'exclusió financera. També a Sant Cugat hem viscut la desaparició d'oficines a

barris, amb les conseqüències que això implica sobretot a zones amb més persones grans.

Aquest procés de reducció massiva per la pèrdua de feina de milers treballadors i treballadores.

Necessitem transformar el nostre sistema d'accés al crèdit per tal que estigui orientat a proporcionar un servei públic de manera independent.

D'una banda, cal evitar aquestes amenaces com les absorcions hostils i, de l'altra, respondre a les necessitats i demandes socials urgents. Cal recordar que la funció de les entitats de crèdit va més enllà de ser un negoci lucratiu; compleixen una funció social i econòmica essencial que no es pot deixar en mans del mercat per tal de garantir l'interès general.

En aquest sentit, cada cop és més necessari la constitució d'una banca pública poder garantir entre d'altres l'accés universal als serveis bancaris, promoure el desenvolupament econòmic local, impulsar sectors estratègics de país i proporcionar suport financer a projectes socials i sostenibles que podrien ser desatesos pels bancs privats. La creació d'una banca pública catalana contribuiria a mitigar els efectes de la desertificació financera en zones rurals, oferint un servei més proper i adaptat a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes.

Per això proposem al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Manifestar el rebuig a les operacions de concentració bancària que comportin la pèrdua de llocs de treball, el tancament d'oficines i una menor competència en el sector, com ara l'oferta pública d'adquisició hostil del BBVA al Banc Sabadell.

Segon.- Instar el Departament d'Economia de la Generalitat a elaborar un informe sobre l'impacte social i econòmic d'aquesta possible absorció, especialment sobre els treballadors i treballadores del sector, l'accés de la ciutadania a la xarxa d'oficines o les petites i mitjanes empreses catalanes, i a remetre aquest informe a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i al Banc d'Espanya.

Tercer.- Instar el nou Govern de la Generalitat que demani al Govern d'Espanya que no autoritzi aquesta operació en el marc de la competència recollida en la disposició addicional dotzena de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

Quart.- Instar el Govern de la Generalitat a treballar per recuperar un sistema financer propi, creant una banca pública, orientada a les necessitats de la societat catalana i els nostres sectors productius.

Cinquè.- Instar el Govern de la Generalitat a donar suport a la proposta del Defensor del Poble per definir com a serveis econòmics d'interès general en el seu Informe registrat al Congrés a principi del mes de maig "Reptes de la inclusió financera: serveis bancaris i persones vulnerables". Un informe que analitza els factors i les barreres que suposen riscos d'exclusió financera per a alguns col·lectius l'operativa bancària bàsica respecte de qualsevol tipus de compte, així com les funcions associades al pagament d'impostos i el pagament de subministraments i serveis.

Sisè.- Traslladar els presents acords al president del Govern de l'Estat, al Ministerio de Economía, Comercio y Empresa, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, el Departament d'Economia de la Generalitat, el Banc d'Espanya, els grups polítics del Congrés, Senat i Parlament de Catalunya, els sindicats CCOO i UGT i les entitats municipalistes de Catalunya.